

נִּצְוָה מִצְוָה

לֵב א ב מוֹי סֵה מֵהִלִּי
יְבוֹס הִלִּי כֵד סִמַּג
עֲשִׂין נ קוֹטֵעַ אֵה־ע
סִימֵן קַעֲל סַעֲיֵף א
וּעִיין כִּמֵּמ :

לקמן קיב:

ס"ח ואמאי צריך

הגהות הב"ח

(ה) גם' וסתק נתחשב
 הוא או נשתנה כגל
 ותיבות נשתנים לא יוציא
 נמחק: (ב) שם נחמ
 לים גדולה הוא :
 (ג) רש"י ד"ה נבריות
 וכו' דכל כגן חרשין
 נפלה כגל' ותיבות דלעיל
 נמחק: (ד) חים' ד"ה
 קסבר וכו' פשיטא דחריש
 קטיס ומשווירם :

מאי לא מדהוא פקח מעיקרא • ד
משמע שבשעת גיטואין היה
קמייתא דהרש בעל חרשה לא מני לא
דפקח בעל פקחה דהא לא

ור יחיאל הכה נמי בפקק ווא"ח
נחתרס ומי מני מפיק לה : הוה
מני לאקשויי טפי דכיון דפקק הוה
דנשוואין דאורייתא הוי אמאי צריך
לגרש את אשתו דקתני ומצינא את
אשתו בגט והלא תלא אחותה משום
אחות אשה אלא לרבות נקטיה דאפי'
היה צריך גט מי מני לאפקוי :
א נשתתה לא יוליא עולמית : ווא"ח
מאי קושיא אלא רשב"ג פליג
עליה דפי' ר' שאלחו (גיטין דף ע"א וסע)
ואית ליה בפקק ווא"ח כ נחתרס הוה
היה כותב ואחרים חותמים ועקי הך
משה כרשב"ג וי"ל דלא בעי לאקומי
כרשב"ג כיון דרישא לא מיתוקמא
כוותיה הויא דנקט תרס או נשתתה
ועוד דבדלא הכי הוה פריך ליה יומי
מני לגרש את אשתו דמפרש :
ותנן גבי נכרית כונס אין חולץ לא
אישתיק : הכא לא בעי לשטיי
הא כדאיתא והא כדאיתא דממשני
לעיל גבי פקח וחרשת שהם שני מינין
אבל הכא שניהם תרשים ובמין אחד
לא שייך למימר הכא כדאיתא והא
כדאיתא : **מאי** טעמא לא וותביה
מזה : תימא לר"י דמה היה בדעתו
של אביו שלא הקשה לו מזהות הדבא
שהיא לראונה וקושיא טובה ולא
היה צריך לכל אלו הדבבות :

וקמקו אקוּתא • פי' בקונטרס
מקשין קוּשיות זה לזה
וכן פי' ר"ח והביא ראייה מר' יהושע
קיהה וטבר (ענייני פ"ד מ"א) דקדק
בדבר הרבה וסוּר: **קסבר** רב
חרשת קטייה ומשוּיירת קטנה קטייה
כו' • ואל"ת שהי' שמעינן דקסבר רב
הכי דלמא גלוּל מספיקא ליה רזי
חרשת קטייה ומשוּיירת קטנה קטייה
ואינה קטייה או איפכא להכי קאמר
כונס את החרשת ומוציאה בגט וקטנה
תמתין עד שתגדיל דמספיקא אויל
לחומרא וי"ל דקיס ליה לרב חסדא
דחדא קטייה ומשוּיירת וחדא קטייה
ואינה קטייה אלא דהוא לא היה ידע
הי מינייהו והשאת פשיטא דחרשת(ד)
משוּיירת וקטנה קטייה ואינה קטייה
ומצרייתא גמי מלי' למפשט דקטנה
קטייה ואינה קטייה אבל כל כמה דלא
ידע ברייתא פשיטא ממיילתיה דרב :

יְתִיב

חולץ לא לא בפקחת ואחר כך נתדרשה תא שבע *שני אחין פקחין נשואין שתי נכריות אחת פקחת ואחת חרשת מת פקח בעל החרשת מה יעשה פקח בעל פקחת כונס ואם רוצה להוציא יוציא מת פקח בעל פקחת מה יעשה פקח בעל חרשת או חולץ או מייבם מאי לאו מדהוא פקח מעיקרא היא נמי חרשת מעיקרא וקתני כונס אין חולץ לא מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא איתביה *שני אחין אחד פקח ואחד חרש נשואין שתי אחיות אחת פקחת ואחת חרשת מת חרש בעל חרשת מה יעשה פקח בעל פקחת תצא משום אחות אשה מת פקח בעל פקחת מה יעשה חרש בעל חרשת מציא את אשתו כנס ואשת אחיו אמורה לעולם וכי תימא ה"נ בפקח ואחר כך נתדרש מי מצי מפיק והתנן *נתדרשה יוציא נשתמית לא יוציא נתדרש הוא או נשתמיה לא יוציא עולמית אלא לאו בחרש מעיקרא ומדהוא חרש מעיקרא היא נמי חרשת מעיקרא ומדאחיות חרשות מעיקרא נכריות נמי חרשות מעיקרא ותנן גבי נכריות כונס אין חולץ לא אישתיכי אתא לקמיה דרב יוסף א"ל מ"מ תותביה מהא דיכול לשנויי לך אחיות חרשות מעיקרא נכריות פקחות ואח"כ נתדרשו אלא איבעי לך לאותביה מהא *שני אחין חרשין נשואין שתי אחיות פקחות או שתי אחיות חרשות או שתי אחיות אחת פקחת ואחת חרשת וכן שתי אחיות חרשות נשואות לשני אחין פקחין או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד פקח ואחד חרש הרי אלו פטורות מן החליצה ומן הייבום ואם היו נכריות יכנסו ואם רצו להוציא יוצאו היכי דמי אילימא בפקחים ולבסוף נתדרשו מי מצי מפיק והתנן (ה) *נשתמית לא יוציא נתדרש הוא או נשתמיה לא יוציא עולמית אלא לאו אחרשין מעיקרא ומדהן חרשין מעיקרא אינהו נמי חרשות מעיקרא וקתני אם היו נכריות יכנסו יכנסו אין יחלצו לא תיובתא דרבה תיובתא: קמנה וחדשת וכו': אמר רב נחמן אשכחתיה לרב אדא בר אהבה ולרב תנא תתניה דיתבי וקממו אמונתא

תחנן קמנה ודרשת אין ביאת אחת מהן פוסרת
חיו פקח דלא ידעינן אי בקמנה ניהא ליה אי
ניהא ליה דאתיא לכלל דיעה אי בדרשת
ההיא אכל נפלה מאחוי דרש ודאי בדרשת
מניה היא ואמינא להו אנא "אפילו נפלה ליה
כיצד תקנתן אמר רב חסדא אמר רב כונס
מתין עד שתגדיל ותחלוץ אמר רב חסדא ש"מ
ת קמנה קניה ואינה קניה דאי ס"ד דרשת
ומשוויירת דרשת אמאי כונס ומצינא בגמ'
ביתר

הרשע קנוייה במקל ומשחית. קטנה ספק קטיוה כולה
לה דא"כ תפטר חזא צביא חברה ושתיהן ספק נמי ליכ
אח רהטורה דא נדא על הרשע ומה נדא על רהטורה

 Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

חולץ לא - משום קרייה : מוֹלִיֵא אֶשְׁמֹ בְּנֵי - דְּרִיקַת אֲחוּסָה פִּקְחָה
אֲחוּסָרְתָה שְׁנִיאוּלֵיהָ בְּמִדְרִין וְזו סִפְק וְאִין כַּח בְּקִדּוּשֵׁיהָ לְפִסְטוֹר אֶת
אֲחוּסָתָה מִשּׁוּם אֲחוּסָה אִשָּׁה : וְאֶשְׁמֹ אֲחִיו אֲחוּסָה לְפִסְטֹם - דְּמַרְשׁ לֹא מִנִּי
חֲלִיצָה וּמִיכָכֶם מִנִּי לֹא מִנִּי כֵּינִס לֵה דְּלֹחֹס *גְּרוּשָׁתוּ הִיא דְּלֹחֹסָה

ווארד כך נתררשה
פקדון גשוואן שתי
ותת תרשת מת פקד
זה פקד בעל פקדת
יוציא מת פקד בעל
בעל תרשת או חולץ
תדווא פקד מעיקרא
קרא וקתני כונס אין
הא כדאיתא והא
אני אחי אחר פקד

דקדקי מויליז אח אשתי בגט ומדקדק
בגט משמע שזהא מוירחא לאחרים :
נשפטים לא תלא - פקחא שנשפטים
לא תלא מצבעא אע"פ שזהאשע יולאח
לרזון ושלא לרזון רבנן תקון שלא
תלא כדי שלא יעבדו זה מנהג הפקר
לפי שאינה יודעת לשמור עצמה אבל
נחמשה יולאח דלא בעינן דעת אשה
בגט שהי' אפי' פקחא בעל כרחה
מוילא והכא לא תקון רבנן מידי דהא
יודעת לשמור עצמה : **נפטרש סוף**
כו' - דקידושיו היו גמורין וגירושין
בלא דעת : **נכריות נמי** - הכ דרבי
דלעיל חרשות מעיקרא קאמר דהא
גבי הדרי טעין והמגנמם לומר למה
לי כל הכך דיוקי דקאמר מדהא חרש
מעיקרא אידי נמי חרשת מעיקרא
כו' ומדלחיות חרשות מעיקרא כו'
ליתיד דעבד ויהיבא חרש מעיקרא

הוא אכן תרשין נשואין
משתי אחיות תרשות או
אחת ואת תרשת וכן
נשואות לשני אחין
תרשין או לשני אחין
הרי אלו פטורות מן
הדיו נבריות יבנוסו
או היכי דמי אילימא
ירשו מי מצי מפסי

א יוציא נחדרש הוא
עולמית אלא לאו
יהן חרשין מעיקרא
יקרא וקתני אם היו
אין יחלצו לא תיובתא
ורדרשת וכו' אמר
לרב אדא בר אבהה
תבי וקמקו אקווא
יאת אתה מהן פומרת
בכמנה ניהא ליה אי
לל דיעה אי בדרשת
ורדש ודאי בדרשת
נא "אפילו נפלה ליה
חסדא אמר רב כונס
אמר רב חסדא ש"מ
קנויה דאי ס"ד חרשת
כונס ומציאיה בגמ'
תיבי

כניסן לבעליהן ברמיזה וכן
חרשות כניסן ברמיזה ואע"פ שכן
פקחין או אחד פקח ואחד חרש
ישאליהן שוין הילכך יולגת ביבמה
משום אחות אשה: ואם היו נכריות -
ומה אחד מהן יכנס השני דלאו בר
חליצה הוא או היא אינה בת חליצה:
ומהן חרשין מעיקרא כו' ל"ג דכלאו
הכי מלי מתיב מתייב: ומקו
אקווא - מקהילים תלמידים סביבם
שהיו באים לשמוע דבריהם ל"א
דמקו אקווא משיבין קוסיות וז"ל:
כיד חסנתן - דקטנה וחרשת הואיל
ואין האחת פועלת לרבה וחרשת
לאו בת חליצה היא דניפוק חרתייהו
בחליצה ואי מייבס לה וחליץ לקטנה
כשתגדיל מיפסלח קמייחא עליה דקס
ליה בלא יבנה דהא ביאה דחרשת
לא דחוי ויקה דימח און אחריה
כלום: **כנס את הפסחא ומציאיה**

פ. קמנה ספק קטייה כולה ספק אינה קטייה כלל דבשתיהן קטיות
ברצחה ושתיהן ספק נמי ליכא למימר מדרקתי סיפא דמחגי' בא יבם

Tora
diffusion du

ח"ח ח"ח

לקמן ק"ב:

ג"ז שם וביסין טא:

לקמן קיב: גיטין פא:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones